

[Eiser] concludeert voor repliek als volgt.

[Eiser] handhaaft al hetgeen hij in deze procedure heeft gesteld en betwist al hetgeen Aegon hiermee in strijd heeft aangevoerd, behoudens voor zover hij in het hiernavolgende enige stelling van Aegon uitdrukkelijk erkent. We gaan hier niet op ieder slakje zout leggen, maar de rode draad is helder:

1. Op 21 november 2000 heeft assurantieadviseur **Van Koesveld Sparen** aan [eiser] namens Aegon Spaarbeleg exclusief het unieke SprintPlan gepresenteerd en geadviseerd als dé spaarvorm¹ bij uitstek, **Van Koesveld Sparen** heeft op 21 november 2000 het gespecificeerd inschrijfformulier SprintPlan² aan Spaarbeleg gestuurd met een begeleidend schrijven van de heer N. van Koesveld zelf³ en Van Koesveld heeft bij de uitreiking van SprintPlan 073.97.60.912⁴ nogmaals alleen de fraaie vooruitzichten benadrukt.
2. Niets over het feit dat het maandbedrag geen inleg was, maar uitsluitend rente wat je per definitie op voorhand kwijt bent en eerst met koersstijging moet terugverdienen voordat überhaupt sprake kan zijn van rendement. Dat er zelfs een forse restschuld mogelijk was bij verlaging of voortijdig stoppen, ook daar is met geen woord over gesproken. Had [eiser] het geweten, dan had hij het niet gedaan.
3. Anders dan in de brochure of bij monde van adviseur Van Koesveld Sparen, legt Aegon nu in de conclusie van antwoord onder randnummer 3.4 het risico van SprintPlan eindelijk wel helder uit: *“Het totale risico voor de deelnemer bedroeg daardoor op de einddatum niet meer dan de som van de rentebetalingen”. “niet meer dan” 60 maanden of meer bij verlenging, “niet meer dan” de som van 60 x € 158,82? “niet meer dan” ruim €9.500!*
4. Dus geen inleg, maar ‘Maandbedrag’ = maandelijkse rente? Geen 8 % garantie op de inleg zoals menig consument het heeft geïnterpreteerd, maar te betalen rente op een enorme verkapte lening? Geen garantie op de spaarinleg van tenminste 8% waar [eiser] vijf jaar lang op rekende, maar een soort van eigen 'over-the-counter put-optie' op de in het SprintPlan ingebouwde lening? Had [eiser] het geweten, dan was hij nooit begonnen.
5. *“3.4 (..) Op de einddatum van het Sprintplan was dus geen sprake van een restschuld”?* Restschuld, een woord wat zelfs nergens in de kleine lettertjes te vinden is? Zelfs anno 2019/2020 laat Aegon onvermeld dat er (tussentijds) wel degelijk ook nog sprake kon zijn van een restschuld, alleen bekend en te traceren door een ter zake deskundige adviseur als Van Koesveld Sparen! Had [eiser] het geweten, dan had hij ervan afgezien.
6. Aegon, nog steeds kampioen in het versluieren van de juiste terminologie en het gebruiken van marketingtermen om toch vooral potentiële kandidaten niet af te schrikken: *“8.13 (..) Dat Van Koesveld op het inschrijfformulier werd aangeduid als ‘adviseur’, betreft geen juridische kwalificatie van de dienstverlening. Menig klant zou met zijn oren staan te klapperen indien Aegon zou hebben verwezen naar diens ‘cliëntenremisier’.”*
7. *“3.1 Het Sprintplan was een product waarbij Aegon een lening verstrekte aan de deelnemers van het Sprintplan.”* Menig klant zou met zijn oren staan te klapperen indien Aegon in vette letters op de voorkant van de brochure en op het certificaat had gezet **dat je**

¹ Productie 1 Dagvaarding

² Productie 3 Dagvaarding

³ Productie 2 Dagvaarding

⁴ Productie 4 Dagvaarding

een vette lening met Aegon aanging om speculatief mee te beleggen, in plaats van versluierd in de kleine lettertjes. Of als ook Van Koesveld Sparen met die nadrukkelijke waarschuwing was begonnen. Had [eiser] het geweten, dan had hij het niet gedaan.

8. Het riekt naar bewuste misleiding, of tenminste een opzettelijk rooskleurig dwaalspoor. [eiser] voelt zich in ieder geval vreselijk belazerd en er is hoe dan ook sprake van dwaling aan zijn kant. [eiser] (of welke consument dan ook) heeft nooit de intentie gehad om een lening af te sluiten en vervolgens met dat bedrag te gaan speculeren, [eiser] wilde sparen voor later! Als Van Koesveld de advisering in 2000 met de juiste terminologie en met een nadrukkelijke waarschuwing zou zijn begonnen, dan had [eiser] een echt veilig spaarproduct gekozen en niet een verkapte lening met het risico al je spaargeld te verliezen.
9. Van Koesveld **Sparen**, logisch dat de consument op het verkeerde been is gezet: *“Dé financiële architecten voor u, een dienstverlenend bedrijf in Barneveld met als specialisatie **“beleggen op maat”**, “Dus komt u bij ons voor beleggen – hypotheek – pensioenen – sparen met een verantwoord hoog rendement”, “Daag ons uit, overtuig uzelf en ervaar wat **“beleggen zonder zorgen”** voor u kan betekenen.”*⁵
10. Net als vele anderen, is Van Koesveld een assurantietussenpersoon aan wie intermediair-maatschappij Aegon de advisering over allerlei financiële producten per definitie heeft uitbesteed (**Productie 16**, *Van Koesveld Financiële Specialisten sinds 1984*, anno 2020). Van aansprakelijkheid tot arbeidsongeschiktheid tot autoverzekeringen, van hypotheek tot levensverzekeringen tot inboedel/woonhuisverzekeringen, van diverse spaarvormen tot ziektekosten tot uitvaart. Het hele scala van wieg tot graf, met per definitie een aanvraagformulier als wilsbeschikking en de polis als bewijs op basis van (vaak mondeling) persoonlijk advies. Behalve bij SprintPlan of Vliegwiél? Wat een onzin.
11. Financial Planning stond destijds nog in de kinderschoenen, een schriftelijk financieel totaalplan als verslag van besproken adviezen was destijds meer uitzondering dan regel en zelfs binnen de huidige Wet financieel toezicht 2006 nu nog altijd niet verplicht. Wel legt ook de Hoge Raad al in ECLI:NL:HR:2016:2012 van 2 september 2016 rov. 4.6.4 de bewijslast deels bij de tussenpersoon en dus bij aansprakelijke aanbieder:

“De cliëntenremisier mag dus niet beroeps- of bedrijfsmatig adviseren c.q. aanprijzen om bijvoorbeeld een specifiek aandeel, een specifiek beleggingsfonds of een bepaalde obligatie of een specifiek effectenleaseproduct te kopen.”

“Indien de cliëntenremisier een transactie gerelateerde vergoeding (bijvoorbeeld provisie, commissie of een andersoortige vergoeding) ontvangt van de uitvoerende effecteninstelling, gaat de STE er van uit dat de cliëntenremisier beroeps- of bedrijfsmatig adviseert en derhalve vergunningplichtig is”

“tenzij de cliëntenremisier aantoont dat hij geen adviezen over effectentransacties verstrekt aan betrokken klanten. De cliëntenremisier kan dit bijvoorbeeld aantonen door middel van schriftelijke stukken waarin aan de klant wordt gecommuniceerd dat de cliëntenremisier de klant niet mag adviseren over effectentransacties.”

(cursief, onderstreping en **vetgedrukt** door gemachtigde)

⁵ Productie 5 Dagvaarding

12. Als je rond de eeuwwisseling vol verwachting en nietsvermoedend aan een fraai gepresenteerd meerjarig financieel spaarproduct van een gerenommeerde bank/verzekeraar als Aegon deelneemt, dan zijn er maar weinig consumenten die - na de onverwachte deceptie op de einddatum en daarna in afwachting van collectieve procedures - vijftien tot twintig jaar later alle correspondentie vanaf aanvang nog voorhanden hebben. En zeker niet iets triviaal als het originele aanvraagformulier. Aegon per definitie wel, die kan tot op de dag van vandaag nog de originele inschrijfformulieren en rekeningafschriften reproduceren.
13. Het spreekt voor zich dat Aegon onwelgevallige informatie niet al te graag deelt met de juridisch ongeschoolde consument, zoals nog steeds bij vele tientallen inzageverzoeken de uitermate relevante correspondentie met de adviseur zoals adviesovereenkomst en provisieregeling. Wel is Aegon door de huidige gemachtigde in 2019 gedwongen het originele inschrijfformulier te overleggen wat normaal gesproken per definitie altijd alleen in de archieven van de bank/verzekeraar te vinden is, of soms nog bij de vroegere adviseur voor zover al niet gestopt of onvindbaar.
14. Aegon stelt onder randnummer 2.5 dat op het inschrijfformulier een bedenktijd is vermeld als "*opschortende voorwaarde*", ook al zo'n juridische term waar een consument doorgaans niet vertrouwd mee is. Op het te ondertekenen en door Van Koesveld Sparen naar Aegon toegestuurd inschrijfformulier dus, wat per definitie bij de bank/verzekeraar Aegon ligt en niet bij de consument zelf! Kortom, een ingewikkeld samengesteld product als effectenlease vergt persoonlijke advisering beginnende met een duidelijke waarschuwing: "***Pas op, u belegt met geleend geld! Pas op, dit product bevat een verkapte lening en is alleen geschikt voor ervaren speculanten met diepe zakken, als het tegenzit heeft u kans op levenslang!***"
15. In strijd met de wettelijke bepaling rond cliëntenremisiers, was de rol van de adviseur zeker nog niet uitgespeeld na het aanleveren van het inschrijfformulier of na het uitreiken van het certificaat SprintPlan, zoals Aegon onder meer onder randnummer 10.7 wil doen geloven. De tussenpersoon kreeg niet meteen aanbrengprovisie voor het inschrijfformulier, maar - net als bij het product Vliegwiél (**Productie 17**, Interne Logistiek Effectenlease) - kreeg hij pas contractprovisie na de daadwerkelijke ingangsdatum. Ook daarna verwees Aegon in de standaardbrief bij aanvang naar de adviseur als vraagbaak voor SprintPlan (**Productie 18**): "*Mocht u nog vragen hebben, neem dan contact op met uw adviseur*". Wat [eiser] ook daadwerkelijk heeft gedaan.
16. En wat doet een adviseur anders dan adviseren? Niet alleen bij aanvang, ook gedurende de looptijd verwees Aegon in de standaardbrief bij beëindiging naar diezelfde adviseur (**Productie 19**): "*Mocht u nog vragen hebben, dan verzoeken wij u vriendelijk contact op te nemen met uw tussenpersoon*" Hoezo "*Geen wetenschap van Aegon*"?
17. Had [eiser] het geweten, dan had hij het niet gedaan. Adviseur (oh nee, sorry: "*cliëntenremisier*", klantaanbrenger) Nico van Koesveld zelf voelt zich overigens kennelijk ook uitermate bezwaard en heeft dit in 2017 naar aanleiding van de collectieve procedures van VCG en Platform Aandelenlease desgevraagd ook geuit in de vakpers, in het Assurantie Magazine van 14 april 2017 (**Productie 20**): "*De adviseur uit Barneveld heeft naar eigen zeggen de samenwerking met Aegon in 2006 juist verbroken omdat zijn kritische vragen over het aandelenleaseproduct niet in goede aarde vielen bij de verzekeraar*" , "*Later, toen Aegon meer duidelijkheid moest geven over het product en zij dit nalieten, zijn wij ermee gestopt. Ik betwijfel of de belegging er wel daadwerkelijk was. Wij kregen daar geen antwoord op.*" Had Van Koesveld het geweten, dan had hij het vast niet gedaan.

18. Wie niet financieel kundig is en moeite heeft met het doorgronden van ingewikkelde financiële producten, die laat zich adviseren. Als je achteraf schade hebt ondervonden maar juridisch niet onderlegd bent, dan ga je zeker sinds de Dexia-affaire uit 2002 logischerwijze eerst met massaclaims mee. Dat is juist een essentieel onderdeel van artikel 3:305a BW van de Wet Massaschade. Stichting GeSp van 2004 tot 2009, Vereniging Consument en Geldzaken VCG van 2004 tot 2019 en nu Platform Aandelenlease PAL van 2014 tot heden.
19. [eiser] is belanghebbende bij de huidige lopende massaclaim van PAL waar een uitspraak van hof den Haag helaas weer is uitgesteld. Maar ook na zijn klacht in 2005 had hij het volste recht om desnoods tot 2019 eerst te wachten op de uitkomst van VCG en daarna pas zijn klacht individueel voor de leggen aan de kantonrechter of het hem toen nog volslagen onbekende Klachteninstituut Kifid. Na de uitspraken van de Hoge Raad op 2 september 2016 heeft [eiser] zich op aanraden van VCG niet alleen al op 6 oktober 2016 maar ook weer op 20 april 2017 opnieuw individueel tot Aegon heeft gewend. Na een artikel in het ledenmagazine van VCG over alternatieve geschilbeslechting bij Kifid heeft hij zijn klacht op de valreep tijdig binnen een jaar op 31 maart 2018 aan Kifid heeft voorgelegd.
20. Kifid heeft [eiser] echter eerst terugverwezen naar Aegon omdat de interne klachtprocedure bij Aegon nog niet (geheel) doorlopen was.⁶ [eiser] moest eerst maar eens zijn situatie bij aanvang in 2000 aan Aegon specificeren voor een schikkingsvoorstel op maat. Zolang Aegon onderhandelingsruimte bood met haar coulanceregeling en de klager niet actief naar het onbekende Kifid verwees (spontane naamsbekendheid 2016: 7%) kon er nog geen sprake van een definitieve afwijzing en was nog geen sprake van een afgeronde interne klacht procedure, laat staan een begin van welke verjaringstermijn dan ook.

Conclusie

21. Er is ontegenzeggelijk schade, er is ontegenzeggelijk sprake van schending zorgplicht, er is geen enkele sprake van verjaring, én Aegon heeft over de gestelde advisering geen enkel tegenbewijs overgelegd in de vorm van **“schriftelijke stukken waarin aan de klant wordt gecommuniceerd dat de cliëntenremisier de klant niet mag adviseren over effectentransacties”**⁷

Gemachtigde

Bijgevoegd zijn – doorgenummerd - de volgende producties:

16. 2020 Schermprint website “Van Koesveld Financiële Specialisten, sinds 1984”
17. 2000 Interne logistiek Aegon Effectenlease
18. 2000 Standaardbrief bij aanvang SprintPlan, met verwijzing naar de adviseur
19. 2005 Standaardbrief bij einde SprintPlan, met verwijzing naar de tussenpersoon
20. 14 april 2017, AM-web over Nico van Koesveld als adviseur van SprintPlan

⁶ Productie 11 Dagvaarding

⁷ Hoge Raad 2 september 2016, ECLI:NL:HR:2016:2012 rov. 4.6.4 (Beckers/Dexia).